

*Pere Orpí Ferrer*

## **VERSOS PER A CANTAR**

### **APORTACIÓ AL CANTORAL FESTIU DEL POBLE DE MALLORCA**

#### ***Justificació***

“*Qui dia passa, any empeny*”, diu el refrany popular. I a la llarga són els anys els que ens empenyen a nosaltres. D’això me n’he adonat sobretot a l’hora de doblegar els vuitanta. I és que aleshores es pot dir que “*la cendra ja ha fet el lleixiu*” i que potser ha arribat el moment de fer examen de consciència, reduir projectes i completar el balanç.

Al llarg de la meua vida he fet (o desfet) moltes coses, i he cultivat diverses curolles (o “hobbies”, com diuen ara, donat que l’anglès, a força de colzades, s’ha anat obrint camí fins a convertir-se en una espècie d’esperanto globalitzat). Una d’aquestes curolles, potser la més destacada, ha estat la d’escriure, sobretot versos (o ‘esforços’, o ‘retxes curtes’, o com els vulgheu anomenar). I molts d’aquests versos han estat “*posats en solfa*”.

Són bastants els amics i musicòlegs que adesiara m’han reiterat la conveniència de recollir en un volum totes les meves lletres musicades. Abans de prendre una decisió, m’ho he estat repensant durant anys, amb l’escrúpol de no caure en un pecat de supèrbia literària i amb l’interrogant de si la meua obra feia l’alçada suficient per entrar dins el món de les antologies líriques i cànons bibliogràfics. Tal vegada aquesta actitud pot semblar fruit d’una falsa humilitat, sobretot si tenim en compte que he hagut d’acceptar, no sempre de bon grat, que la gent tenguí tendència a valorar l’autor de la música part damunt el de la lletra, que sovint és ignorat. Posem per cas, per exemple, qualsevol òpera de Mozart, de Verdi, de Puccini o de Wagner: qui en coneix l’autor del llibret?

M’ha ajudat a decidir-me a dur endavant aquesta recopilació una raó contundent i que molts m’han remarcat: si no la faig jo, no la farà ningú. I a l’hora de pensar si val la pena o no, he volgut tenir en compte els futurs investigadors, els qui d’aquí a cent anys, quan jo ja seré calb, vulguin escorcollar el bagatge de cançons, religioses i profanes, que han anat sorgint al llarg del segle XX.

Si no he enllestit abans aquesta feina compiladora, ha estat per diversos motius: a més dels escrúpols i interrogants esmentats, es tracta d’una tasca sense acabar, ja que de tant en tant han anat sorgint propostes noves i convenia afegir-les al caramull, abans de fermar el sac i fer balanç de la collita.